

Білоцерківець Наталка Генадіївна

Біографія

Народилася 8 листопада 1954 року в селі Куянівка на Сумщині в сім'ї вчителів.

1976 року з відзнакою закінчила філологічний факультет (відділення української мови та літератури) Київського державного університету імені Тараса Шевченка.

Працювала науковим співробітником Київського літературно-меморіального музею Максима Рильського, редактором відділу поезії видавництва "Молодь" і – понад двадцять років - у редакції журналу "Українська культура".

Член журі літературного конкурсу видавництва "Смолоскип" для молодих письменників.

Авторка семи поетичних збірок:

1. "Балада про нескорених", 1976;
2. "У країні мого серця", 1979;
3. "Підземний вогонь", 1984;
4. "Листопад", 1989;
5. "Алергія", 1999;
6. "Готель Централь", 2004;
7. вибране "Ми померем не в Парижі", 2015.

Та книги літературної критики "У контексті епохи". Збірки "Алергія" та "Готель Централь" отримували відзнаки національного конкурсу "Книга року" відповідно в 2000 та 2005 роках. Двічі відзначена журналом "Сучасність" у номінації "Кращий вірш року"; також лауреатка американського журналу "Agni" (разом з перекладачками Вірляною Ткач та Вандою Фіппс) за кращу перекладну поезію (поема "Травень" та вистава за нею, присвячені Чорнобильській катастрофі), та польського літературного журналу "Фраза" (добірка віршів у перекладах Богдана Задури).

Учасниця низки поетичних фестивалів та письменницьких резиденцій. Вірші Наталки Білоцерківець перекладалися багатьма мовами світу і публікувалися в численних антологіях української поезії та літературних журналах. Вийшли також окремі перекладні книжки її віршів: польською "Róża i nóż" (2009) та англійською "Subterranean Fire" (2021). Лауреат Державної премії Грузії імені Володимира Маяковського для молодих поетів (1983) та нагороди Міжнародного літературного фестивалю у Словенії "Crystal Vilenica" (2001).

Авторка текстів кількох пісень, найвідомішою з яких є "Ми померем не в Парижі" гурту "Мертвий півень".

Останніми роками пише прозу. Також упорядковувала спогади своєї матері Анастасії Лисивець про Голодомор ("Скажи про щасливе життя", кілька видань як українською, так і іншими мовами) та Другу світову війну ("Чому ми лишилися жити", у книзі "Великий голод. Велика війна", 2008).